

Matas referma amb solemnitat la seva política

La Diada de Balears, l'1 de març, va servir sobretot perquè el president, Jaume Matas, reiteràs els principis executors del seu Govern.

El president balear, Jaume Matas, insisteix en la seva insensibilitat davant les mobilitzacions ciutadanes i confirma els compromisos anunciats en política territorial i lingüística.

Com era previsible, el president del Govern balear, Jaume Matas, aprofità la Diada de Balears –el passat 1 de març– per fer un discurs de fort contingut polític i ideològic. Era previsible perquè ja ho havia fet amb motiu del 25è aniversari de la Constitució, al desembre. Tant en un cas com en l'altre Matas va llegir discursos amb un fons prou semblant al de les intervencions més importants que ha fet a la Cambra balear des que el PP va guanyar les eleccions autonòmiques: el de la seva investidura, al juny, i el d'obertura del debat de política general, a l'octubre.

Aquesta volguda confusió d'escenaris –sense separar les intervencions partidistes i de Govern de les institucionals– ha estat fortament criticada per l'oposició, en les dues ocasions, per “manca de sentit institucional”. Tanmateix, i com sol ser usual, ni el PP ni el Govern no fan cap cas a aquestes crítiques.

El fons del discurs va ser la reafirmació presidencial de les tesis més intransigents davant tota mena de crítiques. Cal recordar que només feia quinze dies que s'havien reunit a Palma unes 50.000 persones, en una de les manifestacions més nombroses de la història balear, per reclamar a l'executiu conservador una rectificació en la seva política territorial. Per altra banda, s'ha de tenir present també que tot el món educatiu –i cultural– balear viu un dels moments més agitats per les mesures lingüístiques anunciades pel Govern, a través del conseller d'Educació i Cultura, Francesc Fiol. Aquestes, sens dubte, han tengut la resposta crítica de tota l'oposició política, dels sindicats –especialment del majoritari a l'ensenyament, l'STEI– i de col·lectius de professors d'ensenyament primari, secundari i universitari.

Davant tot aquest panorama de contestació social, el president Matas no

es va fer enrere i aprofità la Diada de Balears per reiterar els coneguts eixos de justificació de la seva política en general i de la territorial i lingüística en particular.

“Els poders públics no poden decidir l'activitat econòmica ni poden subrogar-se en la titularitat dels drets i les llibertats de la gent; tampoc no poden substituir el mercat ni decidir la llengua en què ha de xerrar la gent...”. Només això ja mostra el fons ideològic de la intervenció: liberalisme absolut en tot els àmbits. El president, en uns vint minuts de discurs, va fer un repàs ràpid, però contundent, de tots els sectors en què actua el seu Govern: no-dirigisme econòmic; aprofundiment i ampliació de la llibertat en tots el camps de la vida quotidiana dels ciutadans, perquè siguin aquests els qui puguin triar “lliurement” el seu desenvolupament social, cultural, lingüístic i econòmic; aplicació “real” del dret a l'ensenyament en les dues llengües oficials; resposta al repte que els ciutadans han “demanat” al Govern de dotar les Illes de carreteres “millors i més segures”; i una aposta per millorar la vida dels ciutadans “conservant el nostre entorn, territorial i humà”, la qual cosa no està en contradicció, segons el president, amb l'aposta per les noves infraestructures.

Com és també habitual en Matas, i en tots els portaveus conservadors, aquest va reiterar que la font legitimadora de la seva política són les eleccions del 25 de maig: “Són l'instrument que legitima les decisions, a partir del compliment del contracte que cada partit polític estableix amb la ciutadania.” Es mostrà favorable “al diàleg i al consens”, però sense oblidar mai què va dir la societat en les passades eleccions: majoria absoluta per al PP. Per arrodonir l'argumentació va fer una referència elíptica a l'oposició, titllant-la d’“els que cerquen en les manifestacions al carrer la ‘legimitat’ que no obtingueren a les urnes”.

Res de nou, en fi, però sí que ha quedat reafirmat en solemne ocasió, perquè quedi clar que res no canviarà.

Miquel Payeras